

**Augustini Barbosae ... Collectanea doctorum tam
veterum, quam recentiorum, in ius pontificium universum**

In Qvo Dvo Priores Decretalivm Libri Continentvr

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1669

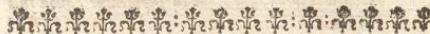
17. De filiis Presbyterorum ordinandis, vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95263](#)

per Nau. in man. c. 22. n. 8. & conf. vnic. n. 4. & 8. sub tit. de sacra Vnctione. Sayt. in floribus decisionum decif. vnic. sub eod. tit. Valent. tom. 4. disp. 5. q. 1. puncto 2. vers. quæstio est autem, Sæ verba, confirmatio, n. 7. Chamer. de Sacram. tr. 3. de Confirmat. c. 2. de materia Confirmationis, dub. 2. Nam Confirmationis Christi conficitur ex oleo oliuarum ad maius balsamo cuiuscumque loci sit benedicto ab Episcopo consecrato, Concil. Trid. l. 7. cap. 2. de Confirmat. Vinald. in candelabro aureo Sacram. sub de tit. de Confirmat. c. 2. n. 1. Conat. var. lib. 1. c. 10. n. 1. ad finem, & num. 4. & 5. Sayt. de Sacram. in genere, lib. 1. c. 3. quæst. vnic. art. 3. vers. de Confirmatione, Nügn. part. 3. quæst. 72. art. 3. vbi Aegid. de Conin. n. 29. & 30. Soat. tom. 3. disp. 33. sect. 1. & 2. Barthol. ab Angelo dialog. 3. §. 4. Chamerota d. cap. de materia Confirmat. Azor. in inst. moral. part. 1. lib. 2. cap. 9. post princ. & part. 2. lib. 5. cap. 1. quæst. 4. post Graft. Nau. Petr. de Ledet. S. Ant. Victor. Angel. Tabien. & alios, Bonacina de Sacramenis, disp. 3. q. vnic. puncto 3. n. 1.

In gloss. Permitti, ibi, quod antequam suppleant ista ministrare non debet Noratur ad hoc quod si in ipsa ordinatione aliquid de necessariis, seu spectantibus ad substantiam Ordinis sit omissum, ordinatus suspenditur ab executione illius Ordinis quoque id suppletatur, quod fuit omissum, vt per Valer. Reginald. in praxi fori punit. lib. 22. tract. 2. n. 71.

In ead. gloss. ibi, Quia non dicunt auctum cum aliquid superest ad ascendendum. Vide Hypoll. on. 122. n. 15. Thom. de Thomasi. reg. 199. Flamin. de resonat. 2. lib. 8. quæst. 8. n. 42. & 97. Anton. Monach. Lucensis decif. 25. num. 7. & Florent. decif. 19. num. 5. & Bonon. decif. 28. num. 22. Gironda de privilegiis, seu exemptionis explicat. num. 1133. Mantic. decif. 186. num. 3. cum aliis citatis per me in tract. Axiom. iuris vsufrequent. Axiom. 1. num. 1.

De Filiis Presbyterorum ordinandis, vel non.

TIT. XVII.

VPER hanc rubri. scripserunt Zabarel. Bellam. Ioan. Andr. Inol. Butr. Anchar. Panorm. Ioan. de Londris in breviario sanctorum Canonum, fol. 164. verso, Petr. de Rauenna in compendio iuris Canonici, Guillelm. Durand. Specul. in breviario auro iuris Canonici, Martin. Melnarius in epitome Decret. fol. 22. verso, Daniel Venator, in analysi methodica iuris Canonici, a pag. 73. Petr. Alphonsi. de Vasconcellos in harmonia rubricarum iuris Canonici, Goffred. & Hoffm. in summa buius tit. Alex. Caffari. & Anastas. Germon. in paratibus ad quinque libros Decretalium, Barthol. Carthag. in expedit. titulorum iuris Canon. Zypa. in analytica potissimum iuris Ecclesiast. enarrat. nouissime Ioan. Honor. lib. 1. sum. in Decret. omnes sub hoc tit.

De illegitimorum inhabilitate, seu irregularitate ad Ordines & beneficia, vide Ang. Sylvest. Rosel. & alios Summi. verbo, Illegitimus, Guillelm. Durand. in speculo iuris, lib. 4. sub hoc tit. Albert. Trot. de vero & perfecto clero, lib. 2. cap. 1. & 2. Maiol. de irreg. lib. 1. cap. 4. cum seqq. Villad. eod. tract. cap. 10. vers. dixi ulterioris, Paleoth. de nobis & spuriis, cap. 57. Lambert. de irreparab. p. 1. lib. 2. q. 7. art. 11. Petr. Greg. Syntagm. p. 2. lib. 10. cap. 3. Luidou. Lop. in instr. conscienc. p. 2. c. 2. 3. tom. 2. Greg. Lop. l. 1. ii. 6. Duan. p. 1. de benef. lib. 4. c. 5.

Corral. cod. tract. part. 3. c. 2. Petr. Greg. cod. tract. c. 3. Vinald. in candelabro aureo, tit. de irregul. num. 107. cum seqq. & in appendice cap. 2. de illegitimis. Menoch. de arbitrio. casu 20. t. à num. 35. Rebuff. in praxi benefic. tit. de diffens. super defecitu natalium, Bernard. & Salzed. in tract. c. 14. in nonis edit. Tolet. in sum. lib. 1. c. 58. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 16. & quæst. Regul. tom. 1. quæst. 13. Soat. tom. 5. de censuris, disp. 50. Sayt. eod. tract. lib. 6. c. 10. Auila eod. tract. p. 7. disp. 3. dub. 6. cum seqq. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 3. Galganet. de iure publico, lib. 3. tit. 2. num. 26. cum seqq. Ludovic. Miranda in manuali Prelatorum, tom. 2. quæst. 25. art. 10. & tom. 2. q. 2. Nau. tom. 1. consil. lib. 1. vbi tradit decem consilia, sub hoc tit. & Sayt. in floribus decisib. sub eod. tit. nouem adducit decisiones.

S V M M A R I V M.

- 1 Illegitimi non ordinantur nisi Religiosi siant, sed ad Prelaturas non habilitantur.
- 2 Illegitimus per ingressum in Religionem, ac professionem in ea emissam aptus fit ad omnes Ordines etiam sacri fine villa nona dispensatione.
- 3 Illegitimus per solemnum professionem in Religione non redditur habilis ad Prelaturas in ea.
- 4 Papa solus, cum illegitimi religiosis, dispensare potest, cum illegitimi religiosis, ut ad dignitates, & Prelaturas promoveantur.
- 5 Capitulum generale, vel Provinciale potest dispensare ex privilegio cum religiosis illegitimi ad Prelaturas, & dignitates.
- 6 Regularis legittime dispensatus à Capitulo generali ad Prelaturas, si deinde è Religione egredi contingat, & aliam intret in ea non poterit absque noua dispensatione Prelaturas obtinere.
- 7 Monialis illegitima non potest esse Abbatissa, seu Prioria.
- 8 Vicaria Episcopi non potest creari Monachus illegitimus, etiam de consensu sui Superioris.
- 9 Irregularias sublata per Religionis ingressum an reuiniscat professione annullata per Superiorum.

CAP. Vt filij. I. Conc. Pictau:

Fili Presbyterorum, & cæteri ex fornicatione natu. promoueri non debent ad sacros Ordines, nisi hiant Monachi, vel vivant regulariter in Congregatione Canonica, sed nullatenus possunt habere Prælationem. Item, neque serui nisi à dominis detur libertas. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabar. Collect. Ioan. Andr. Bellam. Innoc. Anchar. Hostiens. Butr. Panorm. Imola, Anania, Viulan. in rationali libri quinti iuris Ponif. pag. 317. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 111. remissione Ximén. in concord. p. 1. & 2. referunt ab Anton. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 5. c. 1.

Nisi autem Monachi siant, &c.] Notatur ad hoc quod illegitimus per ingressum in Religionem, & in ea professionem emissam eo ipso aptus fit ad omnes Ordines etiam sacros suscipiendos sine villa nona Superiorum indulgentia, ut per citatos à Cened. ad Decretal. collect. 62. num. 2. quibus adde Salzed. ad Bernard. in practica, cap. 14. lit. B. vers. si tamen illegitimus, Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 1. quæst. 1. art. 4. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 3. quæst. 1. Aloys. Ricc. in decis. Curia Archiepiscopal. Neapol. part. 1. decis. 82. Valer. Reginald. in praxi fori punit. lib. 30. num. 18. Ludovic. Miranda in man. Prelator. tom. 1. quæst. 25. art. 10. concil. 1.

De Filiis Presbyterorum, &c. Tit. XVII. 181

concl. 1. Bellar. *disquisit. clerical p. 1. sit. de disciplina clericali*, §. 3. num. 46. latè Campan. d. 1. verborum iuris Canon. rubr. 11. cap. 13. num. 115. cum seqq. Barthol. à Vecchis in praxi observanda in admittendis ad Religionis statum nouitatis disp. 13. dub. 6. num. 6. illustris D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad cap. 1. dist. 56. Peregr. in comment. ad constit. Cleric. Regul. p. 2. cap. 1. lit. C. §. 21. vers. tertium, me citato in hoc loco Hieron. Rod. r. in compend. quæst. Regul. resol. 52. num. 40. optimè Sanch. in præcepta Decal. tom. 2. lib. 5. cap. 5. num. 9. cum seqq. Nec obstat Motus proprius Sixti V. contra illegitimè natos, vbi cùm illegitimos reddiderit inhabiles ad Religionis ingressum, reddidit consequenter hoc ius irriatum quoad hunc effectum, quia iam Gregor. XIV. illum abrogavit sua constitutione, cuius initium est, *Circumscripta Romani Pont. de anno 1591.* vbi dispensationes quæcunque, aut legitimations ex defectu natalium auctoritate Apost. ad terminos iuris reducit, omnèsque dispensationes, & habilitates vigore priuilegiorum, &c. in pristinum statum restituit, ita ut sicut ante valeant, de qua meminerunt Cened. d. collect. 62. num. 3. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 12. cap. 3. q. 8. Fr. Emman. d. quæst. 13. art. 3. Soar. tom. 5. disp. 50. seqt. 5. num. 12. Portel. in dubiis Regul. verbo *Nouitius*, num. 11. Hieron. Roderic. vbi supra resol. 76. num. 10. Sanch. d. cap. 5. num. 9. in fine, vbi num. 10. contra Angles, & Sayr. exultimat irregularitatem per professio- nem in Religione prouis quoad Ordines suscipien- dos, & suscepitorum vñs aboleri, & numero 12. re- soluit cum multis, quos citat, per solam professio- nem cessare eam irregularitatem, & idem Soar. d. seqt. 5. num. 12. caute dicit non deleri eam irregularitatem, donec illegitimus professionem, aut vota emittat, per quæ verus Religiosus efficiatur. Vnde iam colliges irregularitatem pronenientem ex defectu natalium non tolli per solam habitus Religiosi suscep- tionem, sed necessario requiri vt emitatur profes- sio, ita Felin. in cap. cim. deputati, num. 2. de iudic. Franch. in cap. 1. num. 11. hoc. tit. lib. 6. S. Antonin. p. 3. iii. 1. cap. 27. §. 3. Sot. in 4. dist. 15. quæst. 1. art. 3. col. 1. & ibi Riccard. artic. 4. quæst. 3. Rebuff. in praxi benefice- tio. de diff. super defec. natal. num. 96. Philiarc. tom. 1. p. 1. lib. 4. cap. 3. Valent. tom. 4. disput. 7. q. 19. punto 3. §. 2. agens de secunda specie irregularitatis in 1. defectu, Iacob. de Graff. in aureis deci. part. 1. lib. 4. cap. 27. num. 54. Nau. comm. 2. de Regularib. num. 60. & in manuali cap. 27. num. 201. Azor. inst. moral p. 1. lib. 12. cap. 5. q. 12. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 1. num. 2. nouissime Barthol. à Vecchis d. dub. 6. n. 2. Sanch. & Laurent. var. resol. quæst. 39. num. 2. Quamvis Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 1. quæst. 13. art. 4. aferat huiusmodi ir- regularitatem non solùm tolli per professionem, sed etiam per receptionem habitus Religiosi, immo per educationem, quæ fit in Religione, quem neruosc defendere nütur Hieron. Roder. in compend. quæst. Regular. resol. 76. num. 7. Vnde bene resoluit Sanch. d. cap. 5. num. 13. per simplicia vota emissa in Socie- tate Iesu deleri irregularitatē ex natalium defectu consergentem, taliter quid retrocedens, seu de- missus à Religione, à votisque absolutus non rein- cedit in ipsam, & ideo si iam promotus sit, poterit Ordinibus suscepit vñ, nondum verò promotus pro- moneri non prohibetur: idcīque docet de professio- ne sua sententia citat Soar. tom. 5. de censur. disp. 50. seqt. 5.

Deinde colliges professionem emissam in Religio- ne non solùm tollere irregularitatem quoad Ordines suscipiendo, sed etiam quoad vñsum Ordinum suscep- torum; quare si illegitimus, absque dispensatione

Tom. I.

ante ingressum Religionis suscipiat Ordines factos, & postea ingrediatur Religionem, non solùm potest promoneri ad alios Ordines, sed etiam absque alia dispensatione poterit ministrare in Ordine, quem suscepit ante ingressum, ita Sanctar. d. q. 39. n. 8. Nec obstat, quid dispensatio est strictè interpretanda, ut resolunt inrra, & Doct. per me citari de officiis & potest. Epilo. p. 2. alleg. 33. n. 7. & alleg. 45. n. 1. quia debent in- telligi quando vñ, vel alteri dispensatio conceditur, non verò quando in fauorem Religionis emanauit, quia tunc amplè esse interpretandam docent Henr. in summ. lib. 7. c. 22. §. 3. & c. 24. n. 4. in fine, Oldrad. conf. 300. n. 4. vers. considerandum est, Sanch. de Matrim. lib. 8. disp. 1. n. 13.

Prelationem verò nullatenus habeant, &c.] Notatur ad hoc quid illegitimi licet per solemnem professio- nem in Religione factam apti fiant ad suscipiendo omnes etiam sacros Ordines, ut supra deduxi, non redduntur tamen habiles ad prelaturas in ea, ita But- hic in fine, Abb. etiam in fine, Zabarel. quæst. 7. Sot. in 4. dist. 15. quæst. 1. art. 3. Fus. de visit. lib. 2. cap. 15. num. 36. Paleoth. de nobis. & spuriis. cap. 57. num. 4. Maiol. de irregul. lib. 1. cap. 10. num. 3. Iacob. de Graff. in aureis deci. part. 1. lib. 3. cap. 5. num. 8. Salzed. d. vers. si tamen il- legitimus, in fine Azor. 4. part. 1. lib. 6. cap. 1. quæst. 2. Nat. conf. 3. num. 2. in antiqu. & conf. 6. in novis, sub hoc tit. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 11. num. 3. Bellar. d. q. 3. n. 49. Ludou. Miranda d. art. 10. concl. 2. & tom. 2. quæst. 1. art. 1. Campan. d. cap. 13. num. 117. Sanch. d. cap. 5. num. 16. Hieron. Roder. d. resol. 52. num. 4. Soar. de censur. tom. 5. disp. 50. seqt. 5. num. 15. Mandol. de signature gratia tit. de dispens. super defec. natal. §. pen. Sanctarel. variat. resol. quæst. 40. num. 1. vbi num. 2. cum Nau. conf. 6. n. 2. sub hoc tit. resoluit professum illegitimum fieri ca- pacem beneficiorum manualium, que ad nutum Prælati reuocari possunt, dummodo talia beneficia non fuerint Curata, nec Prælatura monasterij, & me citato in hoc loco, Lauor. var. lucubrat. tom. 1. iii. 1. c. 16. num. 26. Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. disput. 5. quæst. 14. num. 1. Sigism. à Bononia de elect. dub. 7. 2. num. 1.

Vnde attento iure communi, seclusis Religionum priuilegiis, solus Papa dispensare potest & dispensat cum illegitimi etiam Religiosis, vt ad dignitates, & Prælaturas promoneantur; Salzed. d. vers. si tamen il- legitimus, in fine Conar. de spensal. part. 2. cap. 8. num. 4. Soar. d. seqt. 5. num. 15. Sanch. d. cap. 5. num. 17. Tambur. de iure Abbatum tom. 1. disput. 5. quæst. 14. num. 7. vbi num. 5. post Sauch. d. cap. 5. num. 16. & Maiol. de irregul. lib. 1. cap. 10. num. 3. subdit illegitimos ante di- dispensationem in Religione esse capaces illorum offi- ciorum, que Prælature non sunt, vt Sacrista, Cel- lerarins, sive Oeconomus, scriba, & similia, quibus dignitas annexa non est, sed sum manualia officia, & idem Tamburin. vbi supra num. 6. cum Sanch. citato loco, & Laurent. de Peirinis tom. 1. priuileg. sui Ordinis Minor. in annos. ad constit. 2. Iulij II. §. 29. num. 91. tenet manualia non esse officia, quæ sunt in Capitu- lis per Canonicas electionem, & superioris confir- mationem, cum nequeant ad superioris nutum amo- ueri, reliqua verò, quæ hoc modo & forma non sunt, manualia esse. Prælati Regulares habebant priuilegia à Sexto IV. vt possent dispensare cum sibi subditis il- legitimis ad Prælaturas, & dignitates, quæ sublata fuerunt per Sextum V. in duabus suis constitutionibus contra illegitimos, vbi declarauit omnes huiusmodi dispensationes esse irritas: sed postea Gregor. XI V. in alia sua constitutione modificatoria indulxit, atque concessit, vt fieri posset cum ipsis dispensatio, sed non nisi in Capitulo generali, vel Provinciali, refert.

Q

Ludou.

182 Collectanea Doct. in lib. I. Decretal.

Ludou. Miranda d. tom. 2. q. 2. art. 2. & 3. Tamburin. d. 6. q. 14. n. 8. Si vero Regularis legitimè dispensatus à Capitulo generali ad Praelaturas, & deinde à Religione egredi contingat, & aliam intrer, nequaquam licetbit ei in secunda, quam ingressus est, Religione obtinere Praelaturas, si nota non praecedat dispensatio, ita ex Fr. Emman. d. q. 13. art. 10. in fine, resolut Campanil. d. c. 13. n. 19. in fin. me citato Hieron. Roder. d. resol. 52. num. 45.

7. Primo ex dictis dubitari potest an vitium ex natalium defectu consurgens purgetur in Monialibus per professionem, ita ut illegitima possit esse Abbatissam, seu Priorissam in quo dubio Fr. Emman. in summa, tom. 2. c. 19. n. 12. resolut Abbatissas perpetuas, quibus beneficio imperti solet, non posse esse illegitimas, secus de temporalibus, qui postea d. q. 13. artic. 21. sententiam murano tenuit nullam illegitiman indigere dispensatione, ut sit Abba ipsa temporalis, ac perpetua, & beneficiata. Verum contra tentatio reception est, que tenuit illegitiman non posse ab' que d' dispensatione est. Abbatissam, vel Priorissam, quāmque tueruntur Mandol. d. sit. de dispensat. super defectu natalium, in fine, Viuald. in candel. aureo, p. 3. cap. 5. n. 10. Soar. d. sect. 5. num. 15. Sanctareld. d. q. 40. num. 7. Flamin. de regis. lib. 3. quest. 12. num. 11. Nauar. comment. 1. de regul. num. 60. & in man. cap. 27. num. 201. Maiol. de irregularib. lib. 1. cap. 10. in fin. & c. 26. num. 10. Sayr. de censor. lib. 6. cap. 11. num. 3. in fin. Bellet. d. 6. 3. n. 50. Sanch. d. c. 5. n. 16. vbi num. 20. aserit solūm Papam, seclusis Religionis priuilegiis, dispensare in hoc, sicut cum viris Religiosis.

8. Secundo dubitari potest an illegitimus factus Monachus, & professione legitimatus possit de consensu sui Superioris Vicarius Episcopi creari in quo negatiue est respondendum, licet enim per solemnem professionem quis aptus fiat ad suscipiendos sacros Ordines, non tamen habilitatus ad dignitatem, & officium Vicariatus propter eius praeminentiam, & iurisdictionem, ita Campan. d. c. 13. n. 118. quem refero ego ipse de off. & potestate Episc. p. 3. alleg. 54. num. 14. & add. Maiolum d. cap. 10. num. 3. Sayr. d. lib. 6. cap. 1. num. 3. nouissimè me citato in hoc loco, Hieron. Roderic. d. resolut. 52. n. 48. Fr. Emman. d. q. 13. num. 14. Sanch. d. cap. 5. num. 16. post prime. quorum duo ultimo loco citati subdunt nec posse virtute priuilegiorum Religionis dispensari quoad hoc etiam illis, ex eo quia virtute illorum solūm possunt legitimari quoad Praelectiones in Religione.

9. Tertio non abs re dubitari potest an irregularitas sublata per Religionis ingressum, & professionem sequuntur, renuntiat professione annulata per Superiorum de quo ex professio agit Aloys. Ricc. in praxi aurea, resol. 311. per totam, vbi eam nouam, & a nemine hucvsque tractatam dicit, & affirmatiuam sectatur sententiam.

Quarto pariter non abs re dubitari poterit an Religiosus affectus per simplicia biennio nouiciatus anno transfacto vota in Societate Iesu emissa, si ab ea retrocedat, à votisque absolutatur, reincidat in pristinam irregularitatem ex defectu natalium consurgentem, que iam erat purgata per illa vota, iuxta ea, que resolunt Valsq. 1. 2. diff. 1. 65. cap. 9. Soar. tom. 5. disp. 50. sect. 5. n. 12. Sanctar. var. q. 39. n. 6. & Sanch. in præcepta Decalog. tom. 2. lib. 5. cap. 5. num. 13. In hac questione Soar. d. sect. 5. num. 14. in fine, Sanch. d. cap. 5. num. 14. & Sanctar. d. q. 19. à n. 4. tenent talem retrocedentem, à votisque absolutum, si iam promotus sit, posse Ordinibus susceptis vti, & si non sit promotus, promoueri posse, ex ea ratione, quia text. in presenti, & similes decernunt huiusmodi irregularitatem deleri per Re-

ligionis ingressum, nec decidunt reincidi deserta Religione. Nec obstat quod cessante causa finali, ob quam concessa est dispensatio, cesseret etiam dispensatio, si ea nondum fuerat suum effectum sortita, vt probant iura & DD. citati à Sanctar. d. q. 9. m. 5. & per me de offic. Episc. p. 2. allec. 3. n. 6. Quia resp. eam dispensationem concessam esse ipsi Religioso in favorem statutus, quem assumpsit, & in præmium actus Deo gratissimi, quo ille fæculo remuntriauit, que non cessant, quamvis ille religiosus postea vel retrocedat à Religione, vel ab ea dimittatur, quia iam actus suum effectum sortitus est.

S V M M A R I V M.

1. *Filius illegitimus Sacerdotis qui hoc tacito per rescriptum Apost. paternam Ecclesiam impetravit remuneratur ab illa.*
2. *Illegitimus filius Sacerdotis, qui hoc tacito per rescriptum Apost. paternam Ecclesiam impetravit, non obstante quacunque possessione ab ea est amonendus.*

CAP. Ad præsentiam. II. Alex. III.

Filius illegitimus Sacerdotis, qui hoc tacito per rescriptum Apost. impetravit capellaniam in Ecclesia in qua pater ministravit, non obstante quacunque possessione ab ea est amonendus. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabarell. Collect. Anch. Bellam. Ioan. Andr. Host. Innoc. Panorm. Anania. Butr. Viu. in rationibus primi libri iuris Pontif. pag. 318. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 111. remissione Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 9. cap. 2. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 19. c. 3.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. decidunt, Dan. Venator. in analysi methodica iur. Pontific. lib. 1. tit. 117. axiom. 1. Steph. Grat. discept. forens. c. 397. n. 31. & seq.

S V M M A R I V M.

1. *Filius Sacerdotis non potest Ecclesia paterna preesse.*
2. *Pater non prohibetur etiam immediatè succedere in beneficio filii, sine sit legitimus, sine illegitimus.*
3. *Illegitimi in Ecclesiis parentum quoquomodo Sacramenta ministrare non possunt.*
4. *Pater, & filius possunt Missam celebrare in eadem Ecclesia, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea.*
5. *Capellanus amonibilis potest esse filius in Ecclesia, in qua eius pater etiam tanquam Capellanus amonibilis, sen. Viearius temporalis serviri.*
6. *Papa solus dispensat, vi illegitimus habere possit ea beneficia, que in eadem existunt Ecclesia in qua genitor habuit, vel de presenti habet.*
7. *Illegitimus filius alius Religiosi dispensari potest, ut ad dignitates, & Praelaturas promoueat in ea Religione, in qua eius pater prælationem obtinuit.*

C A P. Præsentium. III.

Filius Sacerdotis non potest ministrare in Ecclesia in quibus pater ministravit, vel ministravit. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabarell. Collect. Host. Anch. Bellam. Ioan. Andr. Innoc. Host. Butr. Anan. Panorm. Viu. in rationibus primi libri iuris Pontif. pag. 318. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 112. remissione Ximen. in concord. part. 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 9. c. 3. &c.

De Filiis Presbyterorum, &c. Tit. XVII. 183

& est post Concil. Lateranen. sub Alexand. III. p. 19.
cap. 4.

2 In Ecclesiis paternis.] Aduerte è conuerso patrem non prohiberi succedere etiam immediate in beneficio filij, sive sit legitimus, sive illegitimus, quia hic titulus de filiis Presbyterorum, & decretum Concilij Trident. *sess. 25.* de reformat. c. 15. tantum loquuntur de filiis, & vt penitentia, & exorbitantia non sunt ad patres amplianda, ita Rebuff. in *praxi benef. tit. de dispensat. super defecitu natalium, num. 29.* plures per Nicol. Garc. *de benef. part. 7. cap. 3. num. 28.* Bellert. *disquisit. cleric. part. 1. tit. de discipl. clericali, §. 3. num. 31.* quæ quidem opinio licet communis sit & sequenda in indicando & consul:ndo, tamen in puncto iuriis verior est contraria assertio patrem non posse obtinere beneficium, quod antea possidebat filius, quam defendit Hostiens. in *cap. ex transmissa, §. ideoque, hoc tit. & illi adhærente videtur Archid. in cap. Apost. 8. quæst. 1.* & in puncto iuris veriore esse profitentur Gig. *de pens. quæst. 86. num. 10.* & Mand. *de signat. grat. tit. de dispensat. ad benef. in Eccles. in qua pater, vers. final.* Pro qua sententia in primis facit, quia pater & filius sunt correlativa, & in correlatiuus idem ius statutum, *vt in l. final.* & ibi Bart. *ff. quod metus causa, & in l. 1. C. de cupressis, lib. 1.* Rursum facit, nam in beneficibibus est prohibita successio, *vt dicit. cap. Apost.* sed sicut filius patri succedit, sic & pater succedit filio, *vt in l. nam esti parentibus, ff. de inefficio testam.*

3 Ministrare.] Notatur ad hoc quod filii illegitimi in Ecclesiis parentum quoquomodo ministrare non possunt, & disponit etiam Concil. Trident. *d. cap. 15.* ex quo Epistolam canere, aut Sacrificia officio fungi, aut uti simplicem Cantorem musica in eadem Ecclesia canere non posse decisum referunt Nau. *conf. 1. quæst. 17. sub tit. de confit.* Say. *sub eod. tit. decif.* Aloys. Ricc. in *collect. decif. part. 4. collect. 1367. vers. tñ amplia.* Nicol. Garc. *d. c. 3. n. 68.* Armend. *in addit. ad recop. legum Navarrae, lib. 2. tit. 19. l. 1. de filiis Presbyterorum, num. 29.* Aloys. Ricc. *in praxi aurea, resol. 369. num. 1. vbi* refert decisiones S. Congr. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 397. n. 26. cum seqq. vbi n. 28.* resolut quod nec etiam Antiphonam in eadem Ecclesia canere possit ratione oneris beneficij alteri Ecclesia annexi. **4 Non prohibetur tamen quin pater & filius possint Missam celebrare in eadem Ecclesia, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea, sed id fiat ab altero deuotionis gratia, ab altero canfa legit, quod reliquum sit Missam celebrantibus, ita referunt decisum Armendar. *dicit. loco n. 31.* Garcia d. c. 3. num. 69. Campan. in *diversorio iuris Canonici, rubr. 11. c. 13. num. 67. vers. & quia.* Nec etiam impeditur quin possint insimil processionaliter incedere, vnius tanquam beneficiatus, alter tanquam Capellanus diversiarum Ecclesiarum, Nicol. Garc. *dicit. cap. 3. num. 68. in 3. declar.* Armend. *dicit. loco num. 30.* vbi etiam aduertunt filium non posse aliquo modo ministrare si processionaliter accederet ad Ecclesiam, in qua pater obtinet beneficium.**

Vtrum vero filius clericci prohibeatur obtinere beneficium, vel si ruire tanquam capellanus amouibilis in Ecclesia in qua eius pater etiam tanquam capellanus amouibilis, seu Vicarius temporalis Ieruinuit? quæstio est, in qua sacra Concilij Trident. Congregat. non prohiberi censuit, propterea testatur Armendar. *dicit. loco num. 32.* Nicol. Garc. *d. 3. num. 72.* Stephan. Gratian. *d. cap. 397. à num. 24.* quos refero ego ipse de officio, & potestate Episcopi, part. 3. alleq. 64. numero 7. etiam decisum references non dici ad hunc effectum personatum, aut canonizatum habuisse, qui de eo prouisus cessit vel illum reliquit literis non expeditis, & possessione nondum capta.

6 In gloss. Patiaris, ibi, Nisi habeant illas per dispensationem.] Notatur ad hoc quod solus Papa potest dispensare ut illegitimus habere possit ea beneficia, quæ in eadem existunt Ecclesia, in qua genitor habuit, aut in praesenti retinet beneficium, Mandol. in *tract. signature gratia, sub tit. de dispensat. ad beneficia in Ecclesia in qua pater, Campani. in diversorio iuris Canonici, rubr. 11. cap. 13. num. 87.* Nec quæcumque dispensatio sufficit nisi in specie dispensetur ad obtinenda beneficia in qua pater, cum derogatione Bullæ Clement. VIII. & Concil. Trident. Rebuff. in *praxi tit. de dispensat. super defecitu natalium, num. 24.* & 55. Stephan. Gratian. *d. cap. 397. num. 35.* Aloys. Ricciul. *d. resolut. 369.* Ego ipse d. allegat. 65. num. 51.

fationem Apostolica Sedis.] Notatur ad hoc quod solus Papa potest dispensare ut illegitimus habere possit ea beneficia, quæ in eadem existunt Ecclesia, in qua genitor habuit, aut in praesenti retinet beneficium, Mandol. in *tract. signature gratia, sub tit. de dispensat. ad beneficia in Ecclesia in qua pater, Campani. in diversorio iuris Canonici, rubr. 11. cap. 13. num. 87.* Nec quæcumque dispensatio sufficit nisi in specie dispensetur ad obtinenda beneficia in qua pater, cum derogatione Bullæ Clement. VIII. & Concil. Trident. Rebuff. in *praxi tit. de dispensat. super defecitu natalium, num. 24.* & 55. Stephan. Gratian. *d. cap. 397. num. 35.* Aloys. Ricciul. *d. resolut. 369.* Ego ipse d. allegat. 65. num. 51.

Vtrum dispensari possit cum filio illegitimo aliquius religiosi ut ad dignitates, & Praelaturas promoueat in ea religione, in qua ipsius pater prælationem obtinuit sive illam obtinet? quæstio est difficultis, quam affirmat inquit resolut Fr. Emman. *quæst. Regul. tom. 1. q. 13 art. 7.* Sed contra eum meritò insurgit Lud. Miranda d. q. 2. art. 10. refolvens negatim non solum pro eodem Conventu, sed etiam pro tota Religione, non obstante quacunque dispensatione, quæ non sit expressa Summi Pontificis.

S V M M A R I V M .

- 1 *Pater Sacerdos si habuerit personatum in aliqua Ecclesia, in illa filius non potest habere personatum, vel ministrare, sed amouendus est.*
- 2 *Beneficium in Ecclesia dicitur habere effectum ut filius in ea aliud obtinere non possit, quamvis per procuratorem apprehenderet possessionem, in Ecclesiaque nunquam ministrauerit.*

C A P . Conquerente. IV.

Pater Sacerdos si habuerit personatum in aliqua Ecclesia, in illa filius non potest habere personatum, vel ministrare, sed amouendus est. Colligunt ex Ordin. Abb. antiqu. Zabar. Collect. Io. Andr. Bellam. Innoc. Anch. Host. Batt. Panorm. Anan. Viu. in *ration. primi libri iuris Pontific. pag. 318.* Alagona in *compend. iuris Canon. pag. 112.* remissio Ximen. in *concord. p. 2.* referunt ab Anton. August. *collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 9. cap. 4.*

Habuisse in predicta Ecclesia personatum] Aduerte quod ille dicitur personatum, sive beneficium obtinere ad hoc ut filius in eadem Ecclesia alium personatum, sive beneficium obtinere non possit, quamvis per procuratorem apprehenderat possessionem beneficij, & nunquam in Ecclesia ministraverit, ita decisum referunt Armendar. *in addit. ad recop. legum Navarrae, lib. 2. tit. 19. l. 1. de filiis Presbyter. num. 20.* & 44. Nicol. Garc. *de benef. p. 7. c. 3. num. 56.* Campan. in *diversorio iuris Canonici rubr. 11. cap. 13. num. 67.* quos refero ego ipse de officio, & potestate Episcopi, part. 3. alleq. 64. numero 7. etiam decisum references non dici ad hunc effectum personatum, aut canonizatum habuisse, qui de eo prouisus cessit vel illum reliquit literis non expeditis, & possessione nondum capta.

S V M M A R I V M .

- 1 *Episcopus, qui scienter coniulsi filio Sacerdotis parentem Ecclesiam, exinde eum remontere non potest.*

Q. 2. 2 Capellæ

184 Collectanea Doct. in lib. I. Decretal.

- 2 Capellania ad titulum quando quis possit ordinari, offenditur.
- 3 Beneficium ad cuius titulum Episcopus quem promovit, si postmodum esincatur, compelli potest denuo prouidere de beneficio.

C A P. Veniens. V.

- E**piscopus, qui concessit capellam, vel Ecclesiam filio Sacerdotis, ipa qua pater ministravit, ad cuius titulum cum ordinavit, si hoc scienter fecerit, non potest illum amouere, imo si amouit, debet illi restituere capellam, ut pacifice possideat, si ignoranter, illum non amoueat, donec de alia sufficien^t prouideat. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Holt. Io. And. Anch. Innoc. Butr. Panorm. Viu. in ratione primi libri iuris Pontif. pag. 319. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 112. remissiu^e Catal. in arm. & Ximen. in concord. p. 1 & 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 9. c. 6. & est post Concil. Lateran. sub Alexand. III. p. 19. c. 5.
- A**d Capellam Sancti L. &c.] Aduerte ad titulum capellaniæ posse quem sacris Ordinibus insigniri, quando ab initio in fundatione interuenit auctoritas Episcopi, & datum in titulum perpetuum, in Salzed. in pract. c. 18. num. 9. & alij per me citati de offic. & potest. Episc. p. 2 alleg. 19. n. 14.
- D**onec in alia Ecclesia, &c.] Notatur quod compelli potest. Praeful denid prouidere de beneficio, si pri-
mum a se collatum, & ad cuius titulum clericum ordinauerat, ei postmodum sit euictum, maximè si prima vice fraudulenter illud conulerat, quod dare ne-
quibat, iuxta resoluta per me d. tract. de offic. & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 20. n. 14.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius Sacerdotis ex quo est ordinatus, non debet carere beneficio.
- 2 Illegitimus dispensatus ad Ordines omnes etiam Presbyteratum, non censetur dispensatus ad beneficium Curatum.
- 3 Dispensatus ad benecium simplex non prohibetur obtinere beneficium Curatum ei accessoriæ annexum.
- 4 Illegitimus ceterus est incapax pensionis, quatenus est incapax Ordinis.
- 5 Parochus debet retinere Clericum ut eum adiunet.

C A P. Proposuit. VI.

- E**piscopus qui non vult admittere ad curam Subdiaconum filium Sacerdotis praesentatum à patro-
no, prouidere debet de honesto Presbytero, qui cum assensu predicti Subdiaconi ministret in Ecclesia, cui iuferiat Subdiaconus, & accipiat dimidiari partem omnium fructuum. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabar. Collect. Anch. Bellam. Ioan. Andr. Holt. Innoc. Panorm. Anan. Butr. Viuian, in rationali primi libri iuris Pontif. pag. 319. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 112. remissiu^e Ximen. in concord. p. 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 9. c. 7. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 19. c. 6.
- T**a curam animarum, &c.] Nota illegitimum dispen-
satum ad Ordines omnes etiam Presbyteratum non
cenferi dispensationem ad beneficium Curatum, Nau, sub
hōs tit. conf. 6. n. 7. Sayr. de eonfusis, lib. 6. c. 1. n. 27. & 6. 8.

Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 6. à n. 67. Campan. in diuersorio iuris Canonici, rubr. 11. c. 13. n. 161. Maiol. de irregul. lib. 1. c. 9. n. 1. Conar. de sponsalib. p. 2. c. 8. §. 8. n. 5. Sanctar. var. resol. q. 3. 8. n. 14. Ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 4. 5 num. 9. vbi n. 24. resoluo dispensatum ad bene-
ficium simplex non prohiberi obtinere Parochiale, & beneficium Curatum ipsi beneficio simplici accessoriæ annexum, & cito Gonzal. ad leg. 8. Cancel. gloss. §. 6. n. 18. Steph. Gratian. discept. forens. c. 273. num. 47. Campan. in diuersorio iuris Canon. rubr. 11. cap. 13. num. 83.

Illud aduertere oportet quod sicut illegitimus non dispensatus est incapax beneficij, ita etiam est incapax pensionis clericalis, Nau. conf. 6. 3. n. 5. de simon. Gigas de pension. q. 16. num. 3. Sed ceterus est incapax pensionis, quatenus est incapax Ordinis qui illegitimus conferri non potest sine dispensatione, & proprie^t si fuerit praenota dispensatione ordinatus, eo etiam censetur & efficitur capax pensionis absque alia particulari dispensatione, propterea reiecta opinione Gig. & Rebuff. perpetuū Rota tenuit hanc sententiam, propterea attestantur Sarnen. in reg. de annali q. 2. 1. in fine, Gambar. de autoritate Legatis, lib. 6. n. 28. & iunt decif. coram Oriolen. relatæ in 1. p. diuers. 4. 25. & coram Card. Seraphin. decif. 1. 16. 4. num. 2. & coram Card. Blanchero in Aquilien. fructuum 14. Ianuarii 1599. coram Lita, relata per Nicol. Garc. de benef. in addit ad p. 1. c. 5. n. 1. 17. & in Veneta pension. 10. Decembris 1572. coram Robusterio, in Calavanguiana pensionis 19 Februarii 1595. coram Gypcio, in Meliten. pensione 14. Maij 1614. coram bon. memorie Burato impressa per Marchel. de commiss. tom. 2. pag. 537. vbi quod perpetuū Rota teruat hanc opinionem, & inter eius impressis decif. 53. n. 2. & coram R. D. meo Coccino Decano decif. 31. n. 8. in eius impressis, que referuntur in Rheygen. translationis pensionis 14. Maij 1617. coram R. P. D. Merlino, & in Frermana pensionis 15. Decembris 1627. coram R. P. D. Duran.

Non enim solus Presbyter, &c.] Notatur ad hoc quod Parochus debet retinere clericum, qui eum adiuverit, vt per Cassad. decif. 19 de prabend. Gemin. conf. 1. 48. Rebuff. de congrua, n. 65. Rot. decif. 56. n. 10. p. 2. diuers. Caualer. decif. 49. 8. ex n. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius potest habere beneficium patris mediatè.
- 2 Fili Presbyterorum de iure communis mediatè (succedere possunt in beneficis parentum, secus de iure Concil. Trident.

C A P. Ex transmissa. VII.

Filius potest habere beneficium patris mediatè. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anch. Anan. Holt. Innoc. Panorm. Butr. Viu. in rationali primi libri iuris Pontif. pag. 319. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 112. remissiu^e Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Anton. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 9. c. 8. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 19. c. 8.

Probat hic text. filios Presbyterorum immediatè succedere non posse in beneficis parentum, nisi ex dispensatione Apostoli. mediatè vero posse, hoc est, si post obitum patris alter in eius beneficium succederit, vt per Quintanad. Eccles. lib. 2. à n. 9. 2. Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 1. q. 13. art. 7. Ludovic. Miranda in manuali Prelat. tom. 2. q. 2. art. 10. in princ. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 3. num. 3. aduertentes per Concil. Trident. sess. 2. 5.

De Filiis Presbyterorum, &c. Tit. XVII. 185

*seff. 25. de reformat. cap. 1. §. in illis verbis, ibi, longissime
arceatur, non posse filium Presbyteri nec mediately
nec immediate succedere in beneficio patris: hinc
Azor. *insti. moral. part. 2. lib. 6. cap. 4. qnaest. 15.* aduertit
huius nostri text. decisionem Clementem VII L abro-
gasse constituta sua incip. *ad Canonom conditorem*, ubi
præcipit ne filius obtineat beneficium patris; sine in
eo succedat proximè post obitum patris, sive post
quam alter intermedius intercessit.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Filius præesse potest Ecclesia in qua pater sine titulo
ministravit.*
- 2 *Vicarius temporalis titulum habere non censemur.*
- 3 *Illegitimus non prohibetur obtinere beneficium, quod
eius pater ministravit de facto, aut in Ecclesia, in
qua pater servauit tanquam Vicarius, seu capella-
nus amouibilis.*
- 4 *Proprietatis defectus notorius repellit à petitione pos-
sessionis beneficii.*
- 5 *Restituendum in spiritualibus non est fur, & prædo.*

C A P. Constitutus: VIII.

- 1 *Filius præesse potest Ecclesia in qua pater mini-
stravit. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Col-
lect. Host. Bellam. Ioan. Andr. Innoc. Panorm. Butt.
Anan. Henric. Viu. in rationali primi libri iuris Pontif.
pag. 320. Alagon. in compendio iuris Canon. pag. 112.
remissiuè Cal. in annot. Ximen. in concord p. 1. refertur
ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 9. c. 10. & est post
Conc. Lateran. sub Alex. III. p. 19. c. 9.*
- 2 *Seu perpetuus Vicarius non fuerit.] Notatur ad hoc
quod Vicarius temporalis titulum habere non censemur;
vt per Abb. hic n. 5. quem refero ego ipse de officiis
& potestate Episcop. p. 2. alleg. 9. num. 2. 5. Rebuff. in praxi benefi-
ciis de dispensatione ratione atatis verbo, vel eorum per-
petuus Vicarius Nicol. Garc. de benef. part. 1. cap. 2.
num. 93.*
- 3 *Licet in eadem nomine eiusdem G. quandoque ministraverit.] Notatur ad hoc quod filius illegitimus non
prohibetur obtinere beneficium, quod eius pater mi-
nistravit solum de facto, vt per Rebuff. in praxi benefi-
ciis de dispensatione rationali, n. 2. 1. Salzed ad Bernard. in
practic. cap. 50. lit. A. Nec etiam prohibetur ministrare,
& habere beneficium in Ecclesia, in qua pater mi-
nistravit, & inferniuit tanquam Capellanus, & Vi-
carius temporalis, prout decisum referunt Nicol.
Garc. de benef. l. 7. cap. 3. n. 7. Stephan. Gracian. decept. forens. c. 397. n. 24. cum seq. Armend. in addit. ad recop.
legum Nauarra, lib. 2. tit. 19. l. 1. de filiis presbyt. n. 32. Nec
etiam prohibetur succedere in capellania, quae fundari
solet maximè in Hispania absque aliqua Episcopi vel
alterius Superioris auctoritate, vt in illis succedant
clericis de parentela, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5.
n. 33. & seq.*
- 4 *Restituere non omittas.] Notatur ad hoc quod defec-
tus notoriis proprietatis repellit à petitione posse-
sionis beneficii, vt per Nau. in c. accepta, vers. confirmatio
decuplex, num. 9. Flamin. de resignat. lib. 1. q. 13. num. 5.
In spiritualibus enim prædo & fur non est restituendus,
idem Flamin. d. tract. de resignat. lib. 1. 3. qnaest. fin.
num. 66.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Dispensans ex Apostolico indulto cum filiis Sacerdoti-
um circa Ecclesias paternas immediately tenendas,
non poteris si dispensatus per literas iustitia po-
stea contra eum impetratas, remoueri.*
- 2 *Declaratur text. in presenti.*
- 3 *Papa solus dispensare potest, vt illegitimus habere
possit ea beneficia, que in eadem existunt Ecclesia, in
qua genitor habuit, vel habet de presenti.*
- 4 *Decretalis censemur Epistola Pontificis aliquo dubio
interpretantis.*

C A P. Ex tua. IX.

Papa quando concedit vt Episcopus possit dispen-
fare cum filiis Presbyterorum bona vita, vt im-
mediately succedant in beneficiis parentum, & mox
alij impertrarunt à Papa, vt si confiteret esse filios Prel-
byterorum, amoueantur, non intelligitur de dispen-
satis iam, licet dispensationem probate non possent.
Item nemo potest institui in Ecclesia intituli laicæ
donationis sine auctoritate sui Episcopi, & sic institu-
ti sunt amouendi. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq.
Zabar. Collect. Ioan. Andr. Bellam. Innoc. Anch. Host.
Butr. Panorm. Anan. Viu. in rationali primi libri iuris Pontif.
pag. 320. Alagon. in compendio iuris Canon. pag. 113. remis-
sione Ximen. in concord. p. 2. refertur ab Ant. Aug. col-
lect. 1. Decret. lib. 1. tit. 8. c. 1. & est post Conc. Lateran.
sub Alexandr. III. p. 19. c. 10.

*Dispensationem tuam posteriorum,] Ideo in presenti
literæ posteriores speciales non derogant prioribus ge-
neralibus, quia ante obtentas posteriores generales illæ
effectum forcit, ad speciales redactæ fuerant per di-
spensationes, quas Archiepiscopus concesserat, vnde
cessat reg. cap. 1. sup. de rescript. vt ibi aduertit Praeceptor
Correa.*

*A nobis literas receperisse, &c.] Nota quod solus Papa
potest dispensare vt illegitimus habere possit ea bene-
ficia, quæ in eadem existunt Ecclesia, in qua genitor
habuit, aut in presenti redire beneficium, Mandol.
in tr. Signatura graria. sub tit. de dispensat. ad beneficia in
Ecclesia in qua pater Campan. in diversorio iuris Canon.
rubr. 11. c. 13. n. 87. Galganet. de iure publico lib. 3. tit. 2.
n. 30. vers. verum si.*

Vnde Episcopum non posse dispensare cum illegiti-
mo vt beneficium paternum immediately consequatur
docent gloss. verbo, tale in c. 1. hoc tit. lib. 6. Sayt. de
censuris lib. 6. c. 11. n. 11. Sanctar. var. resol. q. 41. n. 13. &
q. 79. n. 2. vbi me citat. de officiis & potest. Episcop. p. 3. alleg. 6. 5.
n. 30. Nec item cum eodem posse dispensare vt obti-
neat beneficium in Ecclesia patris sui clericis viuentis
resoluntur Fr. Emmann. in sum. tom. 1. c. 20. n. 4. Sylvest.
Armill. Veg. & alij citati à Sanctar. d. q. 41. n. 14. Limita
in filiis ex legitimo matrimonio natis, qui quidem non
comprehenduntur sub conslit. Clem. V I L. 36. in Bul-
lario, de anno 1536. in qua dicitur, filij ex fornicatione
nati, nec in decreto in Concil. Trid. seff. 25. de reformat.
cap. 1. vbi dicitur, qui non ex legitimo nati sunt mari-
monio, aduertunt Sanctar. d. q. 41. n. 15. & Nicol. Garc.
de benef. p. 7. c. 3. n. 18.

In gloss. Consultationem.] Notatur ad hoc quod Epi-
stola Pontificis aliquo dubium interpretantis confe-
tur Decretalis, vt per Sanch. de maritim. lib. 2. disp. 3. t.
num. 6.

S V M M A R I V M .

- 1 Filius vbi manifestè in Ecclesia immediatè successit patri sine aliqua cause cognitione, & testium receptione ab illa remouendus est.
- 2 Illegitimus in Ecclesia patris succedens sine dispensatione potest ab illa remoueri absque ullo processu iudicario.
- 3 Illegitimus prohibetur obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius pater habuit solam sedem in Choro ratione dignitatis, quam in alia Ecclesia obtinebat.
- 4 Citatio non requiritur in notoriis.
- 5 Probatio non desideratur in notoriis, sed tantum omnes proponendi.

C A P . Quoniam. X.

Filius vbi manifestè in Ecclesia successit patri sine aliqua cause cognitione, & testium receptione ab ea est anouendus. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anch. Anan. Host. Innoc. Butr. Panorm. Viu. in ration. primi libri iur. Pont. pag. 320. Alagona in compend. Iuris Canon. pag. 111. remissiù Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decreto. lib. 1. tit. 9. c. 1.

2 Probat hic text. quod si manifestum sit illegitimum in Ecclesia patris successisse absque dispensatione, potest ab illa remoueri absque ullo processu iudicario, non est enim necessarium libelli oblatione, vel alio ordine iudicario actorem vexare, vbi subest animæ periculum, & publica utilitas, nam tunc debet index ex officio supplerre, vt per Stephan. Grat. decept. forens. cap. 397. num. 45. & seqq. Collatio enim de beneficio parentis facta filio illegitimo absque dispensatione nulla est, secundum Nau. cons. 1. q. 18. de constit. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 3. n. 16. San. Etarel. var. resol. q. 41. n. 1. post med.

3 In Ecclesiis personarum gessisse, &c.] Adverte illegitimum prohiberi obtinere beneficium in Ecclesia in qua eius pater habuit solam sedem in Choro ratione dignitatis, quam in alia Ecclesia obtinebat, prout decimur referunt Garcia de benef. p. 7. c. 3. n. 67. Armend. in addit. ad recop. legum Narrare, lib. 2. tit. 19. l. 1. de filiis presbyt. n. 27.

4 In gloss. *Manifestum ibi, quod in manifestis, & notoriis ordo iudicarius non est observandus.* Vnde in notoriis non requiri citationem, tenere Rebuff. in tract. non minat. q. 17. n. 3. Matiens. l. 3. glos. 10. sit. 10. lib. 5. non recip. Farin. in praxi crimin. q. 21. n. 66. cum seq. nec probatio nem desiderari firmarunt Bellacomb. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 9. n. 265. pag. 505. Surd. decis. 150. num. 14. & decis. 326. n. 82. Farin. d. q. 1. à n. 80. Mend. à Castro in praxi Lufit. lib. 3. c. 3. n. 23. licet autem huiusmodi notoriuum releuet ab onere probandi, non releuat tamen ab onere proponendi, & ideo debet allegari, Viuian. d. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 9. à n. 29. Mench. illuf. c. 2. n. 11. Farin. d. q. 21. n. 110.

S V M M A R I V M .

- 1 Filius etiam legitimus remouetur ab Ecclesia in qua immediatè successit patri Vicario, vel Rectori.
- 2 Filius legitimus non potest succedere patri in beneficio quod ipse possedit nulla persona mediante, secus verò immediatè.
- 3 Filius Sacerdotis dicitur etiam ille, qui ante sacerdotium natus est.

- 4 Nepotes possunt succedere in beneficiis auorum.
- 5 Nephos illegitimus Presbyteri ex filio illegitimo non possit in beneficio avi succedere ostenditur.

C A P . Ad extirpandas. XI.

Filiij Presbyterorum sive legitimi, sive illegitimi non possunt habere Ecclesias in quibus patres ministrarunt tanquam personæ, vel Vicarij perpetui. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Bellam. Io. Andr. Innoc. Host. Collect. Butr. Anan. Henric. Anch. Panor. Viu. in ration. primi libri iur. Pont. pag. 321. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 113 remissiù Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 3. Decret. lib. 1. tit. 9. c. 1.

Probat hic text. etiam filium legitimum non posse succedere patri in beneficio, quod ipse possedit nulla persona mediante, vt per Bernard. in pract. canon. cap. 50. num. 3. in nonis. edit. Azor. in iur. moral. p. 2. lib. 6. cap. 4. q. 16. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clerical. §. 3. num. 31. Sanctar. var. resolut. quest. 79. num. 1. Immediate vero illud obtinere potest per argumentum a contrario sensu, & in hoc nihil innovarunt constitutio Clementis VII. & dispositio Conc. Trident. sess. 2. 5. de reformat. cap. 15. quia solum loquuntur de filiis ex fornicatione natis, & non ex legitimo matrimonio, vt patet ex d. constitut. Clement. VII. ibi. ex fornicatione, & ex d. Conc. ibi. qui non ex legitimo nati sunt matrimonio, & ita quoad legitimos remanet ius antiquum, de quo in hoc text. & in cap. seq. incorrectum, Nau. in cap. si quando, except. 21. num. 2. de script. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. quest. 13. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. num. 33. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 3. num. 18. refertur decimum Armendar. in addit. ad recop. legum Narrare, lib. 2. tit. 19. l. 1. de filiis presbyt. num. 4. addit. eiusd. Garc. d. cap. 3. num. 29. in fine, Seraphin. decis. 1441. num. 6. quos refero ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 65. num. 16.

Sive genit. sint in Sacerdotio; sive non.] Notatur ad 3 hoc quod filius Sacerdotis dicitur etiam is, qui ante Sacerdotium natus est, vt per Cened. canon. quest. 16. num. 15. vide quae dixi ad cap. 4. numero 2. supr. de rescript.

In glos. *Filiij 1. ibi, vel etiam nepotes.* Notatur ad hoc 4 quod nepotes sicut & filii non possunt succedere in beneficiis auorum, vt per Guillelm. Benedict. in repet. cap. Raynarus, de testam. verbo, & uxori. num. 693. Salzed. à Bernard. in pract. cap. 50. lit. A. in nonis. edit. Rebuff. de pacifico posse. 266. & seq. Less. de instit. lib. 2. cap. 34. num. 91. Vtrum contrarium ut receptius communiter à Doctoribus traditur, resoluuntibus tam attento iure communi antiquo, quam etiam nouiori Clementis VII. & Conc. Trident. in d. cap. 15. nepotes sicut & filii non prohiberi succedere in beneficiis auorum, prædicta enim iura cum loquuntur de filiis ad nepotes secundum magis veram & communem opinionem non sunt extenda, glos. in cap. Presbyterorum 56. d. s. tum etiam, quia mens & ratio iuris communis, constit. Clementis VII. & Concil. Trident. in nepote locum habere non potest, nam filius representat in continentiam patris, nepos vero non ita; & filius præsumitur esse filialis patri, non sic nepos respectu avi, vnde nepotem legitimum ex filio illegitimo heredem ab auctoritate posse, quia in eo vitium paternum, & per consequens qualitas patrem excludens cessat, docuerunt Paleoth. de natus & spur. cap. 35. Cou. de spursal.

p. 2.

De Filiis Presbyterorum, &c. Tit. XVII. 187

p. 2. c. 8. §. 5. n. 13. Quare nepotem legitimum Presbyteri ex filio illegitimo posse in beneficio auri succedere, tenerunt Nauat. *conf. 9. sub hoc tit. in nonis*, Sayr. *sub eod. tit. in floribus decisionum, decis. 9.* vbi bona additione, Spin. *in specie test. gloss. 3. princ. à n. 23.* idem Sayr. *de censor. lib. 6. c. 10. n. 46.* Azor. *infest. mer. p. 2. lib. 6. c. 4. quest. 17.* Garc. *Gironda de primitiorum & exemptionum explicat. num. 10. 49.* Vgol. *de officio, & potest. Episc. c. 50. §. 7. n. 2. & §. 8. n. 2.* Steph. Gratian. *discept. forens. c. 397. num. 6.* & secundum hanc opinionem decidisse Rotan Romanam, referunt Nau. *sub hoc tit. conf. 10.* Sayr. *ad addit. ad d. decis. 9.* Nicol. Garc. *c. 3. n. 22.* Seraphin. *decis. 1442. n. 11.* & censuissa Sacram Congregationem attestantur idem Garc. *in addit. ad d. c. 3. n. 22.* Galet. *in margarita casum conscientie, verb. beneficium. i.* Armend. *loc. cit. n. 1.* Campan. *d. c. 13. n. 6.* Bellet. *d. r. de disciplina clericali, §. 3. n. 33. & n. 51. vers. neque.* Illustrissimus Dominus meus Rodericus à Cunha post primam huius libri impressionem à me visus in *comm.* ad c. 1. n. 8. *diff. 56.* In nepote vero illegitimo ex filio illegitimo, an idem sit dicendum controversum est, sed etiam hunc minimè prohiberi obtinere beneficium, quod avus habuit, decisum referunt Nicol. Garc. d. c. 3. n. 27. Armendar. *lo. o. cit. num. 3.* Bellet. *d. s. i. n. 51.* quicquid dicat Campan. *n. 76.* Nam patris illegitimus non obstat filii ut non possint obtinere Canonatum aui, ut fuit per Rotani decisum in una Trafonen. *Eleemosynaria 14. Nouembri 1607.*

S V M M A R I V M .

- 1 *Filius Episcopi legitimè natus promoueri potest ad Ordines, & in paterna Ecclesia beneficiari, & n. 2.*
- 2 *Filius legitimè natus potest beneficium obtinere, non illud quidem quod pater obtinuerat, sed diuersum in eadem Ecclesia.*
- 3 *Concordatur text. in praesenti, cum cap. ad extirpandas, hoc tit.*

C A P Adhæc. XII. Clem. III.

- 1 *Filius legitimus Episcopi promoueri potest ad Ordines, & in paterna Ecclesia beneficiari. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabarel. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anch. Anan. Hoff. Hentic. Boic. Immoc. Butr. Panorm. Vitian. in ratione primi libri Iuris Pontif. pag. 321. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 113. remissiu Ximen. in concord. p. 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 2. Decretal. lib. 1. tit. 9. c. 3.*
- 2 *In quibus presum. &c.] Vide Rebuff. in praxi benef. it. de dispensat. super defensu naturalium, n. 3. & cum seq. Et notatur ad hoc quod filius Episcopi aliquoquin legitimus potest habere beneficium in aliqua priuata Ecclesia sibi subiecta, ut per Filiuc. tom. 3. tr. 4. c. 4. n. 9.*
- 3 *Et in eisdem Ecclesiis.] Notatur ad hoc quod filius legitimè natus potest beneficium habere, non illud quidem, quod pater obtinuerat, sed diuersum in eadem Ecclesia, cui pater inferuerat, ut per Azor. infest. moral. p. 2. lib. 6. cap. 14. q. 16. Galganet. de iure publico, lib. 3. tit. 2. n. 30. in fin. & ita concordari possunt c. ad extirpandas, sup. hoc tit. cum text. in praesenti, ut scilicet hic loquitur de filiis legitimis volentibus præfici in eisdem Ecclesiis, in quibus parentes obtinuerint, vel obtinuerint beneficia, quod text. iste fieri posse concedit. Ille vero in d. cap. ad extirpandas, loquitur de filiis pariter legitimis in eisdem beneficis parentum succedere volentibus, quod omnino prohibet, ne detur successio iure hereditario in beneficialibus, con-*

tra text. in cap. 1. de proband. atque ita concordanter hæc iura, ut est de mente gloss. fin. in praesenti, quam sequuntur Ioan. Andr. & communis hic Felin. in c. nostra de rescript. col. 3. Selu. de benef. p. 3. q. 12. n. 10. Et sic datur triplex singularis differentia inter filium legitimum, & illegitimum circa hanc materiam. Prima, quia uno & eodem tempore possunt pater, & filius legitimus beneficia in eadem Ecclesia obtinere, ut vt probat text. in praesenti, illegitimus autem non potest eodem tempore cum patre suo beneficia obtinere in eadem Ecclesia, c. literas, hoc tit. Conc. Trid. sess. 2. §. de reform. c. 15. Secunda differentia est, quod Acet filius legitimus possit obtinere beneficium dissimile à paterno in Ecclesia, in qua pater fuerat institutus; illegitimus vero nullum potest obtinere, etiam dissimile, ut definit Conc. Trid. cir. loc. Tertia differentia est filium legitimum in beneficio paterno etiam institui posse, dummodo non succedit immediatè, secus vero est in filio illegitimo, qui nec immediatè, nec mediata succedit in beneficio paterno, ut difponitur in Extr. Clementis V I I. quam refert Gigas de pension. q. 86. in princ. Nau. in c. si quando, de rescript. excepti. 1. Mandol. de signatura gratia tit. de dispensat. ad beneficia in Ecclesia in quā pater.

S V M M A R I V M .

- 1 *Filius non potest esse Vicarius illius Ecclesiæ, in quā pater proximè fuit Rektor.*
- 2 *Filius prefumitur illius, qui natus est ex ea, quam tenet secum publicè domo pro concubina.*
- 3 *Legitimus prefumitur, qui natus est ex uxore in domo mariti cum ea cohabitans.*
- 4 *Filiatio probatur ex nominatione parentum.*

C A P Michaël. XIII.

Filius Presbyter sicut non potest succedere in beneficio, vel personatu patris, sic non potest succedere immediatè in Vicaria perpetua eiusdem personatis. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabarel. Collect. Bellam. Hof. Ioan. Andr. Immoc. Hentic. Boich. Anan. Anch. Panorm. Butr. Vitian. in rationali primi libri iuris Pontif. pag. 322. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 114. remissiu Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 2. Decret. lib. 1. tit. 9. c. 4.

In gloss. Constitutio, 1. ibi, Si natus fuit ex illa, quam tenebat secum publicè in domo pro concubina, prefumitur enim filius illius. Vide Couar. de ffonf. p. 2. c. 8. §. 3. n. 8. Pal. in repet. rub. c. per vestras, de don. inter virum & uxor. §. 60. n. 13. Hyppol. in l. 1. §. 1. n. 34. ff. de quest. Tiraquel. de retracti lign. §. 2. gloss. 16. num. 7. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 10. n. 5. & 8. Malcard. de probat. concl. 7. 88. num. 2. 5. Surd. decis. 2. 3. n. 2.

In ead. gloss. ibi, Sicut aliquis prefumitur filius, quia natus est in matrimonio. Notatur ad hoc quod natus ex uxore in domo mariti cum ea cohabitans, filius mariti ac per consequens legitimus prefumitur, vide Duen. reg. 344. Gam. decis. 142. Ioan. Garc. ad gloss. 20. n. 5. Menoch. de presump. lib. 9. presump. 53.

In ead. gloss. ibi, Ex eo quod ille vocabat illum filium, &c.] Notatur ad hoc quod ex nominatione parentum probatur filiatio nisi expressè contrarium probaretur, ut probant plures citati ad c. per tuas 10. de probat. super verbo, nominatis.

188 Collectanea Doct. in lib.I. Decretal.

S V M M A R I V M .

- 1 Illegitimus genitus etiam de uxore sine dispensatione ad Ordines, vel beneficia promoueri non potest.
- 2 Illegitima non est proles habita a coniugatis, queruntur unus erat altero scientes, & consentiente ad sacros Ordines promoto.
- 3 Declaratur textus in presenti.
- 4 Dispensatus simpliciter ad beneficium, ad aliud, quam ad simplex non dicitur habilitatus.
- 5 Dispensatus simpliciter ad Ordines intelligitur dumtaxat ad minores.

C A P . Literas. X I V .

Coniugatus vir si emisso voto castitatis fiat Sacerdos, & postea ex uxore generet filium, filii habent pro non legitimo propter incontinentiam patris sed permittitur fieri clericus, & habere beneficium Ecclesiasticum si honeste vinat. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zab. Collect. Anch. Bellam. Io. Andr. Hoff. Innoc. Panorm. Anan. Butr. Henric. Boich. Viu. in ration. primi libri iur. Pont. pag. 322. Alagon. in compend. iur. Can. pag. 114. remissiu. Ximen. in concord. p. 2. & Casal. in annot. refert ab Ant. Aug. collect. 2. Decret. l. 1. tit. 9. cap. 5

- 2 Probare videtur textus. hic prolem esse illegitimum quando habita est a coniugatis viro iam (uxore consciente, aut certe sciente, nec contradicente) ad sacros Ordines promoto, vt per Anch. not. 1. & Henric. in praesenti, Alex. de Nevo in c. tua il. 2. n. 9. de ireniur. Hoff. in sum. huius tit. 8. qui filii, n. 5. Sylvest. verbo, illegitimus, q. 4. Paleoth. de notib. & spuriis, c. 10. n. 9. Henric. in sum. lib. 11. c. 1. o. n. 1. proprie fin. Verum prolem suscepit post legitimam promotionem ad Ordines ex altero coniuge vere esse legitimam tenuerunt hic Cardin. q. 1. in fin. Butr. n. 7. Abb. n. 4. in fin. Bell. n. 3. q. 3. Rainier. in sum. huius tit. 8. sed pone Maiol. de irreg. lib. 1. c. 4. q. 9. quos refert, & sequitur Sanch. de matr. lib. 9. disp. 8. n. 7. concl. vlt. vbi respondet textus, in praesenti non dicere prolem hanc esse illegitimam, sed ex permissione posse ad Ordines promoueri, que verba euincunt tantum sobolem hanc esse irregularum ad modum illegitima prolixi ob paternam incontinentiam quoad Ordines scilicet & beneficia quoad successionem verò, & alios honores cum deficit ratio prohibitionis legitime debet censi. Si vir constante matrimonio sive rato tantum, sive etiam consummato ad Ordines sacros ignorante uxore, vel contradicente ascenda, & post illos sic suscepit ex sua uxore prolem suscipiat, legitima debet censi, quia licet Ordines validè suscepit sive, ex eo quia illegitima contra iuris dispositionem non possunt matrimonio & soboli officere, Maiol. l. c. 4. n. 7. & 9. Sanch. d. disp. 3. 8. n. 5 vbi n. 4. resolutus quod si ante matrimonij consummationem utrumque coniux, aut alter transeat ad religionem, & professione facta filium concipiatur ex priori coniuge, sobole est spuria: vnde si dispensationem velit obtinere, debet in impetracione exprimere quod fit genitus & procreatus ex legitimo matrimonio, sed pater & mater ingressi fuerunt religionem, & postea ex congressu fuit genitus, vt aduerterit R. buff. in praxi benefic. sive de disp. super defectu natalium, n. 40.
- 4 Et ad Ecclesiasticum beneficium. Adverte dispensatum simpliciter ad beneficium, ad aliud quam ad simplex non dici habilitatum, Campan. in diuersi. sur. Can.

rnb. 11. c. 13. n. 97. ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 45. n. 6. me citato nouissimi Sanctare. var. ref. 137. n. 17. Sayr. de censur lib. 6. c 11. n. 5. Sicut etiam dispensatus ad consequendum beneficium non potest vi talis dispensationis consequi, nisi unum tantum beneficium, vt per Rebuff. in praxi iii. de disp. super defectu natal. n. 8. Nau. conf. 9. de proben. Tiraq. in l. bones, §. hoc sermone, à n. 2. ff. de verb. signif. sequitur Sanctar. d. q. 3. 8. n. 19 contra Io. Andr. Sylvest. Gamb. Henric. & alios per eum citatos. Vide addita ad c. de multa, in fin. de prebend.

In gloss. Ordinari. Notatur ad hoc quod dispensatus simpliciter ad Ordines, intelligitur dumtaxat dispensatus ad minores, gloss. similis, verbo ad omnes, in c. vlt. hoc rit. Rebuff. d. iii. de disp. ex defectu natalium, n. 47. Soar. de censur. tom. 5. disp. 41. sect. 3. à n. 3. Azor. inf. mor. p. 2. lib. 6. c. 1. g. 6. Campan. in diuersi. sur. Can. rnb. 11. c. 13. n. 95. Sanch. de matr. l. 8. disp. 1. n. 26. quos refero ego ipse d. alleg. 45. n. 4.

S V M M A R I V M .

- 1 Illegitimus in Ecclesia paterna præbendari non debet.
- 2 Canonicus si pater fuerit in aliqua Ecclesia, non potest filius illegitimus in eadem Ecclesia alium Canonicum obtinere, secus in legitimo.

C A P . Cùm decorem. X V .

Innoc. III.

Ilegitimus non potest habere præbendam in Ecclesia eadem in qua pater est Canonicus. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Collect. Zabar. Innoc. Bellam. Io. And. Anan. Butr. Anch. Hoff. Panorm. Viu. in ration. primi libri iur. Pont. pag. 322. Alagona in compend. Iuris Canon. pag. 114. remissiu. Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Collige ex text. quod si pater in aliqua Ecclesia fuerit Canonicus, non potest filius illegitimus in eadem Ecclesia alium Canonicum obtinere, vt per Azor. inf. mor. p. 1. l. 6. c. 4. q. 16. Rebuff. in praxi benef. tit. de disp. super defectu natalium, n. 47. & 38. quos refero ego ipse de offic. & potest. Episc. 3. alleg. 65. n. 11. Bernard. in præf. c. 50. n. 4. in nouiss. edit. vbi aduerterit filium illegitimum non posse præfici in Ecclesia in qua pater est pater de præfenti, vt habeat alium Canonicum, vel præbendam, licet possit eo mortuo habere, dum non succedit in beneficio paterno; legitimus vero potest institui in Ecclesia in qua pater præf. etiam eo vino in diuerso beneficio, in practica sic fernari refert Rebuff. loco proximè citato n. 9 quo loco scribit nunquam vidisse peti dispensationem ad obtinendum Canonicum a filio legi imo in Ecclesia in qua pater aliud habet, quam opinionem etiam hodie stante dispositio Conc. Trid. sect. 2. 5. de reform. c. 15. verissimum esse tradit Salzed. ad eundem Bernard. d. c. 5. lit. B.

S V M M A R I V M .

- 1 Illegitimus maxime spurius si instituitur in Ecclesia in qua institutus est pater, institutus non valet, & instituens à suis beneficiis suspenditur.
- 2 Filius Presbyteri non potest esse Canonicus in Ecclesia, in qua pater est similiter Canonicus.
- 3 Dicitur, maximè, stat taxatius.

Cap.

De Filiis Presbyterorum, &c. Tit. XVII. 189

C A P. Ad abolendam. XVI.

- C**anoniconum filij illegitimi seu spurij fieri non possunt Canonici in eisdem Ecclesiis facultibus, in quibus instituti sunt patres eorum, & si securi sat, acta non valent, & qui presumperunt illos canonizare, suspenduntur a beneficiis. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabar. Collect. Anch. Bellam. Ioan. Andr. Anan. Innoc. Buttr. Panorm. Henric. Viu. in ratione primi libri iur. Pont. pag. 323. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 114. remissione Ximen. in concord. p. 2. refertur ab Anton. Aug. olett. 4. Decret. lib. 1. tit. 9. c. 1. 2. Probat hic text. filium Canonici non posse esse Canonicum, nec praefici in Ecclesia, in qua pater est Canonicus, maxime in sit genitus a patre Presbytero, ut per Rebiff. in praxi benef. tit. de dispens. super defectu natalium, n. 37. & 38. 3. Maxime spurij. Haec dictio, maxime, stat hic taxatiue, Cou. lib. 1. var. c. 7. n. 5. Menoc. de pref. lib. 6. pr. 50. n. 12. Sanch. de matr. lib. 6. dist. 14. n. 21. quos refero ego ipse in meis remissis de dictio. Et claus. dict. 168. n. 4. alias in tract. de dict. n. 1. s. freq. dict. 197. n. 9.

S V M M A R I V M.

- 1 Illegitimus sine dispensatione Papa non potest promoueri ad dignitates, personatus, ac beneficia Curata.
- 2 Illegitimi promoueri non possunt ad villas dignitates, & ad quacunque beneficia curam animarum habentia absque praevia Sedis Apostol. dispensatione.
- 3 Religionem professus potest ad Ordines promoueri sine aliqua illegitimitatis dispensatione.
- 4 Illegitimus dispensatus in saculo vi beneficium Curatum obtinere possit, an postea factus Religiosus noua indiget dispensatione ut esse possit Prelatus regularis ostenditur.

C A P. Nimis. XVIII.

- I**llegitimus sine dispensatione Papæ non potest promoueri ad dignitates, Personatus, ac beneficia Curata. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anch. Buttr. Anan. Hoff. Innoc. Panorm. Henric. Boich. Viu. in ratione primi libri iuris Pont. pag. 323. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 114. remissione Ximen. in concord. p. 1.
- Probat hic text. illegitimos promoueri non posse ad villas dignitates, & personatus, & ad quacunque beneficia curam animarum habentia absque praevia Sedis Apostol. dispensatione, ut per Henric. in sum. lib. 14. c. 8. §. 10. propè fin. vers. 19. Episc. Azor. inst. mor. p. 2. lib. 6. c. 3. q. 3. latè Nic. Garc. de benef. p. 7. c. 2. n. 52. & seq. Lud. Miranda in man. Prelat. tom. 1. q. 2. art. 8. concl. 1. Camil. Borrel. in sum. omnium dec. tit. 20. n. 77. Lcfl. de iust. lib. 1. c. 34. n. 86. Ad quæ autem beneficia cum illegitimi dispensare possit Episcopus dicam commodius ad c. 1. hoc ist. lib. 6. interim vide per me resoluta de offic. & poref. Episc. p. 2. alleg. 45. per 10.

In gloss. Sedis Apostol. ibi, Potest. dici, quod postquam intrauerint religionem possunt promoueri ad Ordines sine aliqua dispensatione. Intellige de ingressu, qui fit per solemnem professionem, non vero de ingressu, qui dicitur educationis, seu probationis, nam alias posset esse frus intrando quempiam religionem & suscipiendo facros Ordines, & postea excundo ante professionem, ita Sot. in 4. sent. dist. 2. §. 9. 1. art. 3. Angel. in sum. verbo. Notitius, n. 20. Sylvest. verbo. Religio 2. n. 10. quos referit, & sequitur Lud. Mirand. in man. Prelat. tom. 1. q. 2. art. 10. concl. 1. Vtrum autem illegitimus dispensatus in saculo vt beneficium Curatum obtinere possit factu postea Religiosus noua indiget dispensatione ut esse possit Prelatus Regularis, quaestio est difficultis, in qua Nau. cons. qui filii sint leg. in nouis, quem refert, & sequitur London. Mirand. vbi proxime rom. 2. q. 2. art. 5. in fin. & amplectitur Sav. in florib. dec. sub d. tit. qui filii sint leg. dec. 2. in fin. teneat partem negatam, quicquid Rebiff. in prax. benef. tit. de dispens. super defectu natalium, n. 74 & 75 dicat quod illegitimus secularis dispensatus ad quacunque, & qualicunque beneficia obtinenda Religionem ingressus habere in ea potest Prioratum Regularem.

D

C A P. Dilectus. XVII.

Honor. III.

- D**ispensare nullus potest præter Papam, ut filius immediate succedat in Ecclesia paterna. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Hoff. Ioan. Andr. Anch. Buttr. Anan. Innoc. Panorm. Viu. in ratione primi libri iuris Pontif. pag. 323. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 114. remissione Ximen. in concord. part. 1.

2. Collige ex text. quod nullus Legatus potest vi filius etiam legitimus habeat illud beneficium, in quo pater ministravit, nisi Papa hoc ei expresse concesserit, ut per Rebiff. in praxi benef. tit. de dispens. super defectu natalium, n. 32. etiam si sint Legati a Latere Cardinales, praxis Episc. p. 1. verbo, benef. vers. septima conclus.

3. In gloss. Non obstante, ibi, Iam introductum est ex consuetudine ex certa scientia Papa. Notatur ad hoc quod ad consuetudinem inducendam requiritur scientia Principis, ut per Dueu. reg. 14. 1. vers. limitata quarto, Palat. in rep. c. per vestras, de don. inter virum, & vx. not. 2. §. 1. n. 5. Cou. in reg. peccatum, in initio, p. 1. propè fin. de reg. iuris 3. lib. 6. Mich. Graff. tom. 1. com. apn. lib. 1. tit. 17. de legib. n. 69. pag. 247. Bernard. Graue. ad præf. Cam. Imper. lib. 2. concl. 31. n. 4. cum seq. Valalc. tom. 2. conf. 162. 1. 17. præcipue si induci confundito contra legem, quia tunc non valent nisi sit introducta ex certa scientia eius, qui legem potest tollere, Card. Tusch. tom. 2. lit. C. concl. 8. 13. n. 16. Corral. in explic. ad aliquas leges re-cop. 5. 8. de consuetud. n. 24. quicquid aliud velint Mench.